

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun
nedelj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (insetate)** se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratne natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 95.

Telefonska številka 65.

Celje, v četrtek, 28. aprila 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Dunajsko pismo.

Na Dunaju, 27. aprila.

»N. W. Journal«, kateri je ozki zvezi z minister-
skim predsednikom Bienenrothom — vsaj govori se
splošno tako — je priobčil te dni vest, da se bode
izvršila o Binkošti preosnova ministerstva in sicer
na ta način, da bi odstopili ministri Wrba, Ritt in
vodja poljedelskega ministerstva, Pop. Na Wrbovo
mesto bi došel kršč. socijalec Foerster, na Rittovo
in Popovo pa dva Čeha. Istodobno bi se spopolnilo
nemško in češko krajansko ministerstvo. Jugoslova-
ni bi naj bili oškodovani s tem, da bi bil imenovan —
dr. Krek za oddelnega načelnika v naučnem mini-
sterstvu. — Poljski listi — tudi glasilo prof. Glom-
binskega — pripisujejo tem vestem ravno zaradi
zvez »N. W. J.« z Bienenrothom neko važnost, četudi
jim ne verujejo. — Današnji »Národní listy« pravijo,
da bi pomenilo uresničenje take preosnove razbitje
»Slov. jednote«, ker Jugoslovani nikakor ne morejo
odnehati od svoje zahteve po zastopstvu v svetu
krone. — Kako bi vplivalo na Slovenskem imenova-
nje jednega najbolj reakcionarnih in zagriženih kle-
rikalcev v naučno ministerstvo, si lahko prilično
predstavljamo! Klerikalnemu ovadstvu bi se s tem
na široko odprle duri — in posledice bi gotovo ne
bile blagodejne za razvoj našega šolstva in prosveto
sploh. — To na eni strani. Na drugi pa vlada v po-
slanskih krogih Zveze južnih Slovanov uverjenje, da
bi krona težko privolila v kakoršnokoli osebno ko-
alicijo kakor smo jo imeli pod Beckom, ker je jasno
kot beli dan, da se ne bi mogla dolgo držati in bi bila
dana le možnost za nove ministerske penzioniste in
nove boje za portfelje. V visokih dvornih krogih že-
lijo nekako podlago za sporazum med Nemci in Čehi
— Jugoslovani tam sploh ne pridemo preveč vpo-
štev — in potem še-le preosnovo vlade. V tej okol-
ščini tiči vsa moč Bienenrothove vlade in vir neuspe-
hov Slovanske jednote. Moremo torej mirne duše re-
či, da so vse vesti o rekonstrukciji veliko prenačljive
ne in služijo gotovim listom le v enodnevne senzacije.

Kako stoji s pogajanjem med Zvezo južnih Slova-
nov in Slovenskim klubom? Zakaj je sploh do teh
pogajanj došlo? Hočem najprej odgovoriti na drugo
vprašanje. Javili ste tudi v vašem listu vesti, da se
pripravlja klerikalni blok v avstrijskem parlamentu.
Med Bienenrothom in nemškimi nacionalcami menda ne
vladajo tako pristranske razmere kakor se splošno sodi.
Pa o tem lahko sodi vsak po svoje. Bienenroth se ni
čutil varnega in je skušal s pomočjo kršč. socijalcev
in Poljakov zbiti novo svojo stranko, h kateri bi se
tudi pridružili češki in jugoslovanski, bolj rečeno,
slovenski klerikalci. Dosegel bi dvojce: Slovanska je-
dnota bi bila razbita in imel bi močno oporo v par-
lamentu. V »Sloven. jednoti« smo imeli naenkrat dve
krizi: med Čehi in Jugoslovani. Sodimo, da so bili
češki in slovenski klerikalci z vlado v dogovoru;
kajti Bienenroth in njegovi listi so bili o celi stvari ču-
dovitó dobro poučeni. Kaj se bode sedaj zgodilo?
Ali se naj klerikalcem pustijo svobodne roke? Treba

bode mnogo potrpljenja in samozatajevanja — s
strani Zveze južnih Slovanov, ako bi res došlo do u-
godnega rezultata. Dobro so nam znani ugovori in
pa opomini k previdnosti iz slov. naprednih krogov
in jih mnogi upoštevajo. Za danes sicer ne morem
ničesar gotovega reči: ali do sporazuma skoraj go-
tovo ne pride. »Slovenski klub« hoče imeti več ko
mu gre in hoče absolutno gospodariti; kaj bi neki
rekli naši volilci, ako bi se dali klerikalcem kar tako
pod noge? — Kaj se zgodi v slučaju, da se pogajanja
razbijejo? Ali mislijo klerikalci potem, kar sem preje
povedal na vstop v vlado? Mogoče, ali jasno je, da
bi se slov. klerikalni minister proti mnogoštevilni ju-
goslovanski opoziciji težko držal. Potem pa bi bilo
vendar malo preveč nedosledno, ako bi baš dr. Su-
steršič, ki se je svoj čas precej trudil za Slovansko
jednoto, isto iz želje po koritih razbil.

Proračunski odsek je nadaljeval danes specijel-
no debato o proračunu. Govorili so Čehi Choc, Kra-
már, Kotlár in Hrasky, Slovenec Žitnik, socijalec
Adler, ministerski predsednik Bienenroth in še nekateri.
Choc se je pritoževal, da je finančni minister
svoječasno obljubil, da bode skušal potom poštne
hranilnice pridobiti za novo posojilo posestnike ma-
lih rent, sedaj pa je stopil v zvezo z nemško banko
v Berlinu in nas spravlja v čimdalje večjo financi-
jelno odvisnost od Nemčije. Kramár se je splošno
bavil z zavoženo politiko sedanje vlade in dejal, da
je cesar na podlagi nemških listov o položaju napač-
no informiran. Žitnik je vrtel staro klerikalno lajno:
govoril je o škodljivosti ministrov rojakov in da bi
se naj odpravili. Res je, naj bi se odpravili; a past bi
moral sedanji slavofobski sistem, decentralizirati bi
se morala uprava in doseči vsaj delna autonomija;
to pa v doglednem času ni mogoče. Ako je močnim
Čehom in še močnejšim Nemcem minister rojak po-
trebna in prijetna naprava, čemu bi se ga branili sla-
vi Slovenci? Odprave ministrov krajanov borni slov.
klerikalci ne bodo dosegli; ali bi ne bilo bolj pamet-
no, da bi raje delali za njegovo dosego? Bienenroth je
zopet trdil, da skuša doseči izmirjenje med avstr. na-
rodi . . . V zadevi reciprocitete skušenj na zagreb-
vseučilišču je izjavil, da še niso došle zahtevane stro-
kovne izjave. Zdi se nam, da se je to že enkrat na Du-
naju reklo. Kakšen izgovor je vedno dober! Trebalo
bo še dregati in pikati v tej zadevi. Jutri se nadaljuje
debata o postavki: ministerski svet.

Ta teden izpolnjujejo seje odsekov. Zborovali
so danes še finančni, zavarovalni, narodno-gospo-
darski in odsek za državne uslužbenke. V finanč-
nem odseku se je začela generalna debata o novih
davkih. Bilinski je rekel, da vlada še ni umaknila
nobene predloge o novih davkih; pač pa predlaga naj
bi se rešile predloge za davek na vino v steklenicah,
dalje povišanje davka na žganje in osebno dohoda-
rino. — Socijalno zavarovalni odsek je sklenil, da se
sprejmejo vsi kmetijski delavci v zavarovanje. Po-
svetovanje o zavarovalnem zakonu zadnji čas živah-

no napreduje in bom vam o priliki poročal o njego-
vem stanju. Škoda, da se o tej prevažni stvari pri nas
premalo govori in piše; ako bodo ljudje postavljeni
pred fait accompli — ne verujem, da bi bili preveč
navdušeni, zlasti kmetje in manjši podjetniki.

Politična kronika.

VSTAJA V ALBANIJI.

Londonski »Daily Telegraph« poroča iz Cari-
grada, da je bilo doslej poslanih v Albanijo 24 bata-
ljonov, vendar samo po 300 mož, tako da je v uporni
pokrajini z 18 bataljoni, ki so bili že poprej tam na-
meščeni, sedaj okroglo 20 tisoč mož s konjenico in
pa topništvom vred. Kaže se, da ta moč ne bode za-
dostovala za zmago nad vstaši. Albanski poslanci za-
gotavljajo, da je samo v okoliših Golabu in Ljumi do
15 tisoč s puškami oboroženih vstašev. Korespon-
dent »D. T.« je mnenja, da bode treba poslati v Al-
banijo najmanj 50 tisoč mož.

Iz Škoplja in Soluna so zadnja včerajšnja poro-
čila za Turke jako neugodna. Železniška zveza med
Škopljem in Mitrovico je pretrgana, ker bi Albanci
gotovo napadli vlak in osobe. Vstaši imajo v rokah
ne le višine pri Kačaniku, ki obvladujejo železnico,
temveč so se polastili kraja samega in pregnali tur-
ške oblasti ter orožnike, katere so razorožili. V Ka-
čaniku in Ipeku se pridružuje vstašem vedno več
prebivalstva. Okrog Ipeka se boji nadaljujejo.

Zagrebski »Obzor« poroča iz Soluna, da so se
vsi arnautski možki od 17. do 70. leta slovesno za-
kleli, da se bodo borili s Turki na življenje in smrt.
V Škoplju vlada silen strah pred vstaši. Zdi se tudi,
da turško vojaštvo ne gre s prevelikim navdušenjem
v boj, ker se ne gre na »gjaure«.

Dopisi.

Iz Ljutomera. Odkar so zavladale v našem pev-
skem društvu zopet redne razmere in je bil kaplan
Škamlec dejansko primoran, da opusti svoje težnje,
spraviti društvo na »katoliško podlago«, hiti društvo
pod spretnim vodstvom g. Zacherla od uspeha do u-
speha. Višek uspehov dosega pa je nedvomno pri
zabavnem večeru dne 24. aprila t. l. Spored je bil že
sam na sebi tako srečno izbran, da je nudil vžitka
vsakomur. Častilec klasične, ljubiteljem narodne
pesmi, smehaželjnim ljudem, vsem je bilo ustreženo.
Tako pri prvi točki vspeh, Vilharjevemu vencu
narodnih pesmi »Izpod Triglava«, si že lahko obču-
doval izborni izvežbane moči našega mešanega
zboru. Vsaka sledeča točka je izzvala med občin-
stvom novo občudovanje. Iz celega vspehoda ome-
nim naj najvažnejše točke: Försterjeva »Ljubica« iz-
vajana je bila nepričakovano gladko. Kdor pozna to
skladbo, ve, koliko težkoč nudi nje izvajanje. Isto
velja tudi o Ferjančičevi »Tone solnce, tone«. För-
sterjeva »Ave Marija« iz opere »Gorenjski slavček«

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

16

Ceški spisal Ignát Herrmann. —
Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Drugi dan je spremljal Vejvara gospoda Konde-
lika k Vavrušku, odtod k čevljarju Krakoru in k
klobučarju Prochazki, kjer si je mojster kupil so-
kolsko čepico z najdaljšim peresom, ki ga je mogel
izbrati. V torek je bil Vejvara v Sokolu pol ure
prej, da bi vpisal »brata Kondelika« in v soboto je
imel gospod Kondelik obleko od Vavruške in škor-
nje od Krakore. Medtem mu je preskrbel Vejvara
tudi rdečo srjaco in svetel sokolski pas z monogramom
in bil je pozvan v nedeljo popoldne, da bi po-
kazal gospodu Kondeliku, kako se to vse obleče.

Ko se je mojster za poskušnjo oblekel in se je
obrnil pred zrcalom, ga je gospa ogledovala od
okna in Pepica od vseh strani. Vejvara je stal ne-
koliko na strani, ves junaški in ponosen, da je vse
to njegovo delo, in je zdajpazdaj zaklical skromno
in vzdržljivo:

»Izvrstno, dragi gospod! Takih sokolov ni do-
sti! Viimate za to telo — to je glavna stvar!«
In gospa Kondelikova je pritrdjevala:
»To je res, stari, ti si kakor nalašč za to.«
In Pepica je rekla postrani materi:

»Vidiš, mamica, takole bluzo bi mi tudi lahko
dala napraviti . . .«

Mojster Kondelik se je obračal in obračal, gle-
dal je zdaj na enega, zdaj na drugega in je rekel
dvomljivo:

»No, dobro, ampak ta špektakel, ko se poka-
žem! Vedno so me silili, da bi šel k ostrostrelcem,
in niso me dobili. In sedaj naenkrat tole . . .«

»No, da, gospod, ostrostrelec, to je tudi lepa
stvar,« je rekel Vejvara oprezno, da bi nikamor ne
zadel — zakaj do sedaj se mu niti sanjalo ni o »po-
litičnem« znanju gospoda Kondelika — »ampak so-
kol, to je nekaj popolnoma drugega. Sokolstvo ima
zopet popolnoma drug pomen in nalogo . . .«

» . . . in nobenih pušk!« je dopolnil mojster Kon-
delik.

Potem je oprezno slekel obleko in Vejvara je
pograbil za klobuk, da bi se priporočil.

»No, no, gospod Vejvara«, je branila gospa, »se-
daj nam vendar ne bode utekli. Ako nimate nič-
esar drugega opraviti, sedite, da nam ne odnesete
spanca, sicer pa pojdemo na sprehod in lahko gre-
mo kmalu.«

Vejvara se je držal kakor nevesta, spodtaknil
se je ob preprogo, preobrnil je s toaletne mizice
ščet, in predno se je zavedel vseh nesreč, je stala
na mizi kava s kolačem in vanilijin duh se je razlil
po obednici.

Izpil je kavo; ni se mogel ubraniti, da bi mu
gospa Kondelikova nalila drugič, in ko mu je po tej

porciji postalo vroče in se mu je pot zbiral na čelu,
ni hotel na noben način, da bi se mu lonček napolnil
tretjič. Ampak ko je prišla lonček gospodična in ko
je gospa Kondelikova prijazno očitala, če je dal ko-
šek njej, da ga morda ne da Pepici — se Vejvara
ni vstavljal in je začel »prazniti« tretji lonček. Tega
dne je bil pravi »kavin junak«. Ni se spominjal, da
bi je bil kedaj toliko množino popil. Zakaj gospa Kon-
delikova je imela stare, dobre šale in poštene mere.

Na sprehod so se odpravili ob šesti uri. Krenili
so nekam k Tomažu na Malo stran. In gospa Kon-
delikova je uredila vso stvar tako, da je korakala
sama s Pepico naprej in pustila soproga z Vejvaro
najmanj dvajset korakov zadaj. V tem je bil del ma-
terinske diplomacije. Udržati Vejvaro v gotovi bli-
žini, da; naj ima Pepico pred očmi, naj jo vidi, naj
po nji hrepeni — ampak vendar ne v taki zaupljivi
bližini, da bi si svet mislil, da je to gotovo razmerje.
Saj ni gotovo, kaj še bode. In če gre z očetom: no,
to je potem »dčetov znanec«.

Ampak privoščila je Vejvaru, zelo mu je privo-
ščila.

Oni večer, ko se je vrnil od Tomaža in ko je
gospod Kondelik poljubil svojo ženo za lahko noč in
pogrnil čez sebe odejo, obrnil se je še h gospej in je
rekel:

»Čudna reč: tega človeka vidim drugič ali tret-
jič, vendar se mi zdi, kakor kak star tovariš. In ta-
kole solidne manire ima, ne zlobudra kakor mnogo

je bila tako popolno predavana, da si nehoti pozabil, da izvaja isto skromen naš ljutomerski pevski zbor. Precej težko spremljevanje tega zbora na klavirju je izvedla g. Seršenova kot vselej tudi tokrat dovršeno. Tudi drugi mešani, ženski in moški zbori so bili povoljni. Opazilo pa se je pri moških zborih, da jim primanjkuje vaj, za kar pa ne zadene krivda pevovodje. Vaje, določene moškemu petju so obiskane namreč najslabše. Lahko umljivo! — Ker je stara tradicija, da pride najboljši k koncu, pridržal sem si tudi jaz kritiko Gubičevega dvospela »Spomladni klic«, na zadnje. — Komaj so zadoneli pod spretno roke g. Seršenove prvi akordi, komaj sta se pokazala na odru naša slavčka gdč. Elza in Vikica Repičevi, že je bil vsakdo prepričan, da je na vrsti najlepša točka vsporeda. Izvajala sta naša slavčka ta dvospel tako dovršeno, njuni glasovi doneli so tudi v najvišjih legah s tako milino, da je bilo občinstvo kar fascinirano. Na splošno zahtevo morala sta slavčka dvospel ponavljati. — Omenim naj še tudi vprizoritev spevoigre »Kovačev študent«. Igra je sicer v dramatičnem oziru silno revna — no, saj jo je izdala krščansko-socialna zveza — pa vsa ta duševna revščina je ostala prikrita vsled dobre uprizoritve. Kovač Vlecimeh (priljubljeni naš bariton g. Janko Dijak) je bil v igri in petju neprekosljiv. Ravno tako ostale vloge! Študent Janez (g. M. Seršen), sel Žan (g. J. Velnar), Meta (g. E. Repičeva), vsi so bilo dobro izvedeni. Dijaki še tudi niso bili preslabi. Kljub raznim, dober uspeh ovirajočim okoliščinam, kakor nenadni boleznii dveh izbornih pevk, premišljeni odsotnosti več pevcev, neakustični dvorani, konjski dirki itd. uspela je vendar cela prireditev izborna in so želi pevke in pevci za svoj trud od hvaležnega občinstva obilo priznanja. Lavorika pa gre sevé neumornemu pevovodji g. Zacherlu, ki se ni ustrašil nobene žrtve, nobene težkoče, samo, da nam je pripomogel do izbornega — Ljutomerčanom itak redkokedaj nudečega se duševnega vžitka. Koncem koncev priporočal bi še nekterim izmed občinstva, da opravijo svoje nujne pogovore doma in ne motijo z glasno govorico petja! Če še izrazim svoje začudenje, da se od naše duhovščine ni nihče udeležil te prireditve, ko vendar goji pevsko društvo tudi cerkveno petje, pa sem končal svoje poročilo —c.

Dnevna kronika.

a Pravda proti Tarnovski se je po štirinajst-dnevnem odmoru zopet pričela in ljudstvo je zopet v tako ogromni množini sililo v dvorano. Pred početkom obravnave je dal zastopnik civilne tožbe razdeliti brošuro o depešah, ki so jih izmenjavali obtoženci. — Tekom obravnave je zahteval Naumov branitelj oprostitev za svojega branjenca po točki 46. Prilukovovi branitelji zahtevajo, da se upošteva postranski vzrok smrti Komarovskega in zmanjšana odgovornost za zločin. Isto se zahteva za Tarnovsko. Branitelji Perierjeve pa pravijo, da morajo govoriti le za oprostitev svoje klientke. Zločinci so sedaj karakterizirani: Naumov je izvršil zločin, Tarnovska ga je zamislila in Prilukov je sokriv.

Poljaki in Litvini. Na god sv. Kazimirja, ki velja na Poljskem in Litvinskem kot velik praznik, je začel v Janiškah (vilenski okraj) duhovnik Balčunas, Litvin, na prižnici naenkrat litevski govoriti. V cerkvi so bili zbrani poljski in litvinski verniki. Poljaki so začeli peti poljsko himno, da bi litevsko pridigo preprečili. No, tudi Litvini so začeli peti — in v cerkvi je došlo do neznanskega kričanja. Poljaki so grozili, da vržejo litvinskega duhovnika iz cerkve. Litvini so naznanili zadevo političnemu uradu v Vilni, zahtevajoči obrambo. Politična komisija je na to prišla drugi dan v Janiške in z njo tudi litvinski duhovnik Kuchta. Komisija in vreniki so se na to zbrali v cerkvi, da bi prosili sv. Duha za razsvetljenje. Po maši je stopil Kuchta na prižnico in pričel govoriti litevski. Poljaki so začeli takoj razgrajati in so izrili Litvine iz cerkve ter duri zaprli. Posestnik Zajačkovski je rekel komisiji, da dokler bode živ, ne

pusti nobenega Litvina v cerkev. Kaj je komisija odredila, se ne ve. Cela stvar pride v dumo in se bode morda ravno tako dvajset dni govorilo o janiševski cerkvi kakor se je o polski. Poljaki seveda ne bodo ničesar krivi.

Štajerske novice.

a Seja izvrševalnega odbora Nar. stranke se vrši danes, ob 8. uri zvečer v rdeči sobi »Narodnega doma« v Celju.

v Napredna zmaga v šmarnskem okrajnem zastopu. Včeraj smo poročali o izidu volitev v veleposestvu ter smo prerokovali, da zmaga napredna kandidatna lista v vseh treh skupinah. — Danes lahko poročamo, da se je to zgodilo. Včeraj sta volila trga Šmarje in Lemberg devet naprednih zastopnikov, danes pa so pri volitvah v skupini kmečkih občin tudi zmagalo vseh deset kandidatov naprednjakov, ki je sicer v tej skupini iz proste volje kandidirali tudi par zmernih klerikalcev.

Za dobo treh let bodo torej v okraju gospodarili zopet napredni možje, upamo, da tako, da si bodo priborili spoštovanje, ljubezen in zadovoljstvo vseh prizadetih krogov ter bodo tako napredni stvari tudi za v bodoče pripomogli do zmage. Pripominjamo, da so v novem zastopu skoro vse občine enakomerno zastopane in da se nobena ne more pritoževati, da nima v njem zagovornika svojih teženj. In sedaj: na vrlo gospodarsko delo!

Klerikalci še vedno taje. Gospodje v Mariboru postajajo nervozni. Zdaj jim je že preveč, da se tollko brigamo za njihova tajna pogajanja in dogovore v Gradcu, katere oni sami smatrajo za svoje zasebne posle in kupčijo, katera nikogar drugega nič ne briga, nas ne, ki smo klerikalce v njihovem — kakor se sedaj kaže, neodkritosrčnem — boju proti Gradcu podpirali, in tudi lastnih klerikalnih volilcev ne, katerih nikdo nič ne vpraša. Še tisti g. odborniki, ki služijo dr. Korošcu in Roškarju za parado v odboru kmečke zveze, nimajo nobene besede! Vse napravita gg. Robič, ki velja v Gradcu za najkulantnejšega Slovenca, in dr. Korošec, ki je bil silno nevoljen, da se je obstrukcija sploh pričela. Mi smo klerikalcem vendar tekom dosedanje polemike podali toliko in zanimivega stvarnega gradiva, da bi lahko odgovarjali na njega: n. pr. zakaj ne zahtevajo več spremembe sistema v deželi, zakaj so utihnili klici »Proč od Gradca«, zakaj ne pišejo več klerikalni listi, da nameravajo klerikalci trdno in odločno obstrukcijo nadaljevati, kako je s tistimi Claryjevimi dogovori itd. Niso nam odgovorili tudi na vprašaje, zakaj se spuščajo v pogajanja sploh, če vidijo, da Nemci nočejo popustiti? Itd. itd. V očigled vsem tem težko obdolžujočim dejstvom kričati, da lažemo — in da smo zvezani s štajercijanci — to je pač le za politično deco pesek v oči. Tako se klerikalci naši javnosti ne bodo izmuznili. Ako zginjuje rešpekt pred klerikalnimi izjavami, častnimi besedami in njihovo »poštenostjo« — pa gotovo nismo zakrivali mi, temveč gg. klerikalci sami. Konečno še jedno: ali ni malo neumno na prvi strani pisati, da ubijamo s svojim uplivom vašo obstrukcijo, na 3. pa nas imenovati »liberalne pritlikavce« ki trpimo na boleštni domišljiji? Ako bi trdili, da je uvoznik pisal dr. Korošec, notico na 3. strani pa kak teliček, ki ne zna misliti od 1. do 3. strani, bi bil zopet kateri izmed čč. sotrudnikov in kolegov pri »Straži« užaljen. Tega pa seveda nočemo riskirati. Ako klerikalci izjavijo, da bodo z nami vred nadaljevali obstrukcijo v Gradcu tako dolgo, da se spremeni Slovincem sovražni kurz v deželi, pa prenehamo seveda takoj z vso kritiko in priobčimo celo § 19 popravek dr. Korošca, Roškarja in tt., da nikoli ne pošiljajo v svet neresničnih izjav in da so največji politični poštenjaki na celem Štajerju.

Da se morejo prebrani časopisi pravočasno vsak teden odpošiljati v obmejne in ponemčene kraje, prosimo sl. občinstvo, da jih redno vsak teden do četrtka dopoldne oddaja v trgovinah: Prica & Kramar, Stermecki in Zvezni trgovini. — Pohvalno moramo omenjati, da se je prvemu tozadevnemu pozivu in prošnji odzvalo nepričakovano mnogo narodnega občinstva, ki ni prekomodno, da bi ne hotelo redno oddajati sloven. časopisov. Prosimo in pričakujemo, da število še naraste.

Avtomobilna zveza Celje - Vojnik - Dobrna - Vitanje. Kakor slišimo, se uvede s 15. majnikom redna avtomobilna zveza iz Celja v Vojnik ter iz Vojnika na Dobrno in v Vitanje. Torej se je vendar enkrat ugodilo potrebi in stari zahtevi naštetih krajev, po boljši in cenejši zvezi s Celjem.

Iz Celja. Na gostiji gdč. Grilčeve s g. Pavlom Schetinom je nabrala gdč. Marica Vltavska za gabersko Ciril in Metodovo podružnico K 4.50. Pri srčna hvala! — Galanterijsko trgovino g. P. Kostiča na Glavnem trgu je kupil trgovec Kos. — Utonil je v Pulju neki topničar Kranjc, doma baje iz Celja. — Joštovo vilo v Vrtni ulici je kupil kamnoseški mojster Kullich.

Iz Gaberja. Občni zbor Ciril-Methodgve podružnice za Gaberje in okolico se vrši na Binkoštno nedeljo v Sokolskem domu v zvezi z gledališko predstavo in veselico. Ker bode pri tej veselici svirala prvokrat gaberska slov. narodna godba na lok, opozarjamo slavno občinstvo že danes na prireditev.

Zapuščina po Marku Twainu. Pokojni humorist je zapustil razven drobnih zapisov, ki so jih dobili prijatelji, vse svoje premoženje edini hčeri. Ona je omožena z znanim Rusom Gavrilovičem in vsem je še v spominu izrek Twainov ob priliki gostije: Svoje ostalo življenje bom porabil v to, da se naučim izrehati ime svojega zeta.

v Letošnji 1. majnik praznujete rodoljubi iz obližja najlepše in najvzglejnejše, ako napravite prijeten izlet v Laški trg, ter posetite tukajšnjo nar. prireditev vršečo se ob 4. uri popoldne v Pivnici § II. Vprizorita se velezabavni enodejanki »Garibaldi«, (spisal Julij Rosen), in Rado Murnikov »Napoleonov samovar«. Prvi komad se igra kot nadomestilo popreje nameravanega »Prvega plesa«, na kojega se je radi nepričakovanih ovir in težkoč moralo resignirati. — Namesto drugam, raje enkrat k nam!

v Kaj je s kažipotom po slovenskih planinah? Na občnem zboru savinjske podružnice SPD v Celju se je govorilo, da namerava izdati ena izmed kranjskih ali primorskih podružnic SPD kažipot za prenočišča in gostilne po sloveških planinah. Nemci so tozadevno, kakor čitamo v graških listih, že pridno na delu, da bi zvabili tujce v nemške planinske kočje in nemškutarske gostilne. Splačalo bi se izdati tak kažipot tudi v češkem, hrvaškem in morda francoskem jeziku. Pozivamo osrednji odbor SPD, naj se za stvar zanima.

v II. poročilo hmeljarskega društva o stanju rastle. V jeseni in zgodaj spomladi obrezane rastline imajo precej močne poganjke, kateri pa trpe vsled bolhačev. Nekatere korenike je ličinka hmeljskega hrošča popolnoma uničila. Nekaj hmelja se je že predprodalo po 150—160 K za 50 kg. Društveno vodstvo.

v Iz Križev na M. p. Zadnja »Straža« se zaletava v Posojilnico v Gornj. Radgoni, ki je naklonila Murskemu Sokolu v Ljutomeru podpore 20 K in jih ni raje poslala za »obmejne Slovence«, ali kakor se že tisti sklad imenuje, ki polni prazne kase klerikalnih listov in voditeljev v srho, da zmaga pri volitvah klerikalna zavednost in »masa

teh študiranih ljudi, in ne blebete vedno svoje latinščine...«

Po pravici povedano: gospod Kondelik ni posebno ljubil študiranih ljudi. Zdelo se mu je, da se preveč postavljajo s svojo učenostjo, in jezilo ga je to...

Gospa Kondelikova se je zadovoljno nasmehnila.

»I no, stari, on pozna ljudi. Na magistratu se mnogo tega prekotali.«

Mojster Kondelik je iztegnil roko kvišku.

»Le tiho bodi, Beti! Na magistratu se dobijo med njimi tudi taki tiči!«

Gospa Kondelikova je pihnila v svetiljko, plamen je poskočil, umrl, nastala je tma. In po petih minutah se je slišalo enakomerno dihanje zakonske dvojice.

Približal se je tajni izlet sokolski in kakor je brat Vejvara zvedel v Zvezdi, bi moral biti to tajni, nočni izlet. Vejvara se je veselil te sokolske skrivnosti, gospod Kondelik mu je gledal nasproti z nekako negotovo bojznijo: Že pri prvem izletu je bil v svoji sokolski obleki v zadregi. Ni mu bilo tudi ljubo, da je to nočni izlet; nad vse je ljubil svojo lastno posteljo in bal se je neugodnostij v prihodnji sobotni noči. Kam pojdejo? Kje bodo spali? Vejvara je opazil te zadrege, ko je prišel zadnjič v petek k mojstru slikarju, da bi mu naznanil določeno uro, kedaj morajo priti vkup na kolodvor, in da bi mu

svetoval, kako se najboljšje pripravi na izlet.

»Samo nogavic ne na izlet, gospod«, je odsvetoval Kondeliku. »Najbolj tanke nogavice so debele in pečejo na daljšem pohodu. Recite, prosim, milostivi gospe, da bi vam odrgala od kakega starega platna dve cunjji, te s enamažejo z lojem, noga se v nje zavije kakor v maslo in to se potem hodi! Cunjja se prilega, loj lepo hladi in človek lahko gre peš v Amsterdam.«

»No, veste, gospod Vejvara, Amsterdam kar pustimo, samo da se iz tega povrnemo,« je odvrnil gospod Kondelik. »A kaj, brat Vejvara, kako stvar si morava tudi vzeti na pot, ali ne?«

»O prosim, to ne škoduje, prav res, da ne škoduje! Košček suhega svinjskega mesa, ali mrzle gosi, ali telečje kite in malo steklenico vina — to se ponese in pride vedno prav.«

»Slišiš, stara,« se je obrnil mojster k ženi, »da si to zapomniš! Pojdi zjutraj zgodaj na trg, kupi tam gos in jo speči do poldneva; košček je moremo snesti pri obedu in polovico mi pusti za izlet. Košček telečjega bi tudi lahko spekla, kmetski zrak je zdrav. In kupiš mi tudi nekoliko suhega svinjskega mesa — približno za pet desetic. Saj on tukaj-le, gospod Vejvara, mi pomore, da se nič ne pokazi.«

Kar naenkrat se je spomnil gospod Kondelik:

»Ko bi vedeli, kam gremo, to bi poslal ženo in Pepico naprej, da bi se tam sešli; to bi bilo veselo...«

Vejvara je željno čakal vprašanja in predloga od ženske strani. Stikal je in stikal celi teden, kje bode

cilj tajnega izleta, in včeraj, v četrtek, mu je zaupal neki voditelj telovadbe pod pečatom molka, da je cilj Karlov Tyn. Sokoli pojdejo peš, deloma se peljejo po zapadni železnici v soboto zvečer, dami bi lahko šle v nedeljo zjutraj. Razven tega gre na Karlov Tyn več Pražanov, kakor vsako nedeljo v poletju. Tam bo gotovo kaka zabava — ah, sokolski izleti in zabave so vesele!

Gospa Kondelikova je pritrdila kar najviljudneje, da pojde, in Pepica je veselja poskakovala, da bo tudi ona na tajnem izletu. Samo da bi bilo lepo!

V soboto ob šesti uri zvečer je prišel Vejvara v polni paradi k Kondelikovim, da bi odpeljal mojstra slikarja. Čez eno ramo mu je visel plašč, čez drugo daljnogled v torbici, ob levem boku mu je mahala na jermenu kožnata torba, »oficirka«, hudo napolnjena. Bog ve, kaj je vse nesel Vejvara na izlet. Razven tega mu je visela ob desnem boku pod sokolsko bluzo opletena steklenica in za pasom je imel nekoliko »generalštabek«. Skratka bil je obvešen s popotnimi rekviziti kakor božično drevesce z igračami.

Gospod Kondelik se je ravno oblačil — bil je še v srjaci in v hlačah in obuval je v potu obraza čevlje. Ni bilo to lahko delo in mojster sam ga ni mogel opraviti. Sedel je na stol, gospodična Pepica ga je podpirala s strani, da ne bi padel, in gospa Kondelikova je vlekla z nožem za ušesa; zakonska dvojica se je potila, Pepica je bila kakor roža.

Dalje sledi.

ljudstva". No bomo na tem mestu razmotrivali, ali res vzdržujejo gornjeradgonsko posojilnico izključno sami zavedni "katoliško-narodni" kmetje, čudimo se pa drznosti dopisnika, ki ravno v sedanjem času klerikalnih polomov: obstrukcija v Gradcu nevarnost, pomemčurjenja Murskega polja (vide progo Kapela-Križevci-Ljutomer) napada posojilnico, ki pošlje podporo slovenskemu društvu, katero izčrpuje vse svoje moči edino v boju proti najhujšemu skupnemu sovražniku, Nemcu! Seveda, ko bi bil Sokol bratomorno društvo, ko bi molčal k vsem napadom takozvanih slovenskih klerikalcev in se pustil od vsakega posameznika izrabljati v znane egoistične namene, bi mu tudi sklad za "obmejne Slovence" odprl svoje predale in mu menda hvaležno naklonil vsak teden 300 izvodov "Straže" in "Gospodarja" — te eminentno zdatne duševne hrane! — Stražin dopisnik naj posveti skrbno svoje pero "narodnemu" delu lastne svoje stranke, če pa nima te zmožnosti, pa naj gre domu slame jest! "Stražo" in njene urednike pa itak že toliko poznano, da ji posebne resnosti niti očitati ne moremo. — Kaka je narodnost njenih pristašev kaže dovolj žalostno zavezništvo klerikalcev in Nemcev v ljutomerskem okrajnem zastopu!

v Umrl je župnik Al. Gričnik v Beki nad Št. Pavlom pri Preboldu. — Kap je zadela Gregorja Dapelnika, župnika pri Ksaverju v gornji Sav. dolini.

v Županska volitev v Št. Ilju se minoli torek ni vršila, ker se Slovenci volitve niso udeležili. Jeden izmed slovenskih odbornikov je baje nevarno bolan. Prihodnja volitev se vrši dne 3. maja.

v V Škofiji pri Zibiki je praznoval na Jarjevo svoj 88. god Jurij Cvirn. Mož je za svoja leta še zdrav in čil. Svoj čas se je boril proti Pijemontezom v Italiji. Ob času cesarjevega jubileja je upal, da se ga bodo vojaški krogi spominjali s kakšno malo podporo; tega upanja še sedaj ni izgubil.

v Stavka krojaških pomočnikov v Gradcu se bliža svojemu koncu. Pogajanja glede novega tarifa bodo kmalu končana. Določil se je že med drugim, 10 in polurni delovni čas s četrtturnim počitkom za južino. V Gradcu je le še kakih 150 pomočnikov, ostali so šli drugam v delo.

v Zastrupiti se je hotel v Gradcu 36 letni J. Wagner iz Maribora z večjo množino fosforja. Spravili so ga v bolnišnico.

v Vsprejem v ckr. domobransko kadetno šolo na Dunaju. Začetkom šolskega leta 1910/11 (21. septembra) se vsprejme v ckr. domobransko kadetno šolo na Dunaju približno 100 aspirantov. Gojenci se sprejmejo navadno v I. letnik. V II in III letniku se aspirantje vsprejmejo le izjemoma. Povsem nedopusten je vsprejem v IV. letnik. Gojenci domobranske kadetne šole, kateri so sposobni in imajo veselje do konjeništvu se po dokončanem pozimskem tečaju II. letnika v omejenem številu izobrazujejo v konjištvu v posebnem konjiškem oddelku in se uvrstijo pozneje v domobransko konjeništvu. Vsprejemni pogoji se nahajajo v "Predpisu o vsprejemu aspirantov v c. in kr. kadetne šole" (natis z leta 1900 z dodatki z leta 1902 in 1905). Pojasnila se dobe tudi pri ckr. okr. glavarstvih.

Druge slov. dežele.

a Skrajna nemškutarska nesramnost. Po dolgem času poročajo tudi "Freie Stimmen" iz Celovca, da je koroško učiteljstvo naklonilo C.-M. družbi 1000 kron. List si ne more kaj, da ne bi kaj zlobno pripomnil: "Kako le kaj izgleda v razredih tega Apihovega učiteljstva nemški ponk?" Šole vse nemške, ponk nemški, pritisek nemški in "Fr. St." se še hinavski bojijo za nemščino.

a Razširjenje kopališča Vrbe. Občina Vrba ob Vrbskem jezeru si hoče vtelesiti mal sosedni kraj, ki obstoji iz nekoliko vil. Te se dotikajo zdravilišča na južni strani in združitev bi bila zelo priročna. Do sedaj je občina Vrba sama vse plačevala, deležen vseh prednosti in dohodkov je pa bil oni zaselek tudi. Da se bodeta pa oba kraja združila, je gotovo.

a Krvav pretep na parniku. V ponedeljek ob 6. uri zvečer je odplul parnik "Vettor Pisani" z 200 potniki iz Kopra v Trst. Komaj pa se je parnik oddaljil iz pristana, je prišlo do prepira in potem do pretepa radi neke ženske. Arturja Guarin, ki je žensko zagovarjal, so zelo težko ranili, več drugih pa manj nevarno. Ko je po veljnik videl, da cela ladja divja in da ne more

napraviti z moštvom reda, je odplul z ladjo zopet v pristan. Enega ranjenca so oddali v bolnišnico, ladja je pa potem zopet nadaljevala pot v Trst s polurno zamudo.

a Trdovratna samomorilka. V Novem mestu je skočila v mraku dne 25. t. m. sladkoginjena hčerka vpokojenega finančnega nadpaznika H. v Krko — radi nesrečne ljubezni. Rešili so jo pa fanti iz vode in jo spravili z nekimi dijaki domu. Tam dospevši se jim je zahvalila: "Sedaj ste me rešili, a drugič me več ne bodete".

a Umoril krog Novega mesta. Pred leti se izvršilo krog Novega mesta na Kranjskem več umorov, a govorica o njih je kmalu potihnila, ker ni nikdo slutil, kdo bi bil morilec. Lukšiči so pri Novem mestu zelo razpiti ljudje. Sedaj se že popolnoma javno govori, da je pred osmimi leti brat tega Lukšiča, ki se je po umoru Medveda v novomeški ječi v torek obesil, ubil nekega hlapca in ga vrgel v Krko. Tudi žena Lukšičeva trdi, da ve za zločin svojega moža, ki je pa že pred leti odšel v Ameriko.

a Podraženje piva na Kranjskem je torej gotova stvar. Dotični sklep deželnega zbora je že dobil cesarjevo odobrenje. Naklada na pivo znaša 4 K na hektoliter. Pivovararji bodo svoj pridelek seveda dražje oddajali gostilničarjem, ti pa nadalje gostom. Deželni zbor misli še tudi z drugimi konzumnimi davki osrečiti Kranjce.

a Slovansko jadransko zdravilišče. Na otoku Malinski kvarnerskega otočja se bode uredilo moderno slovansko morsko zdravilišče in to bo velikega pomena, prvič, ker bode edino slovansko in drugič — ker bode prvo. "Naša Sloga" iz Pulja poroča, da bode za prvo silo dovolj 200.000 glavnice. Ljubljanska kreditna in jadranska banka bode prevzela izdajanje delnic po 200 K. Pravila bodo v najkrajšem času predložena vladi. Malinska vsebuje vse naravne in klimatske udobnosti in zdraviliščen je zagotovljena krasna bodočnost.

a Stavka čevljarjskih pomočnikov že traja v Beljaku osem dni. Pomočniki zahtevajo za par moških čevljev 4 K 40 vin., za par ženskih pa 3 K 60 vin. mezde.

a Hofrichter II. na Kranjskem. V zadevo poskušenege zastrupljenja gospe Hammerlingove v Logatcu še ni zasijal žarek jasnosti. Preiskava ni podala nikakih gotovih oporišč za nadaljnje postopanje. Sicer pa tudi sedanji potek preiskave ni za javnost.

a Shod avstrijskega društva za skrb za zanemarjeno mladino se vrši letos v Ljubljani. Kongres se sestane koncem maja; deželni odbor mu je že prepustil v ta namen deželnozborsko dvorano.

a Zločinčev konec. V nedeljo ob sedmi uri zvečer je šel 19 letni posestnikov sin Josip Medved iz Ločne pri Novem mestu k par sekund oddaljenemu sosedu Kosu, ki ima vinotoč pod vejo. Tam je našel nekega Al. Lukšiča in še par drugih fantov, s katerimi pa ni spregovoril ni besede. Pridni in miroljubni Medved je izpil svojo merico, nato je pa tiho odšel. Za njim na mostovž je pa stopila domača hčer. Lukšič, ki je grozen pretepač, se je drugim gostom že prej zagrozil, da ne bo nič govoril, ampak samo svoje storil; šel je res za Medvedom, ga zabodel z nožem v stegno in mu prerezal srčno žilo odvodnico, na kar je Medved vsled izkrvavenja umrl. Lukšiča so takoj zaprli, ali v torek ob 11. uri predpoldne se je v novomeški ječi obesil. Tako je moral končati priden fant in tako zločinski desperado.

Društvene vesti.

v Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj ima svoje tretje letošnje zborovanje v nedeljo, dne 1. maja ob 9. uri dopoldne v Dobovi. Ker so na vzporedu važne točke, je želeli mnogoštevilne udeležbe.

v Občni zbor "Akademičnega društva slovenskih veterinarjev" si je izvolil dne 22. apr. 1910. sledeči odbor: Ign. Šlajpah, predsednik, Alojz Škof, podpredsednik, Franc Veble, tajnik, Janko Vizjak, blagajnik, Stanislav Arko, gospodar in arhivar, Franc Baš, Peter Rihtarič, namestnika, Franc Zavrnik, Franc Veber, preglednika.

v Občni zbor "Slovenije" si je dne 23. apr. izvolil naslednji odbor: Mirko Černič, med. predsednik, Ivan Sajovic, jur. podpredsednik, Fran Albrecht, jur. tajnik, Juri Štempihar jur. blagajnik, Josip Cepuder, jur. gospodar, Miha Kambič, jur. arhivar, Stanko Virant, jur. knjižničar, Stanko Ruprecht, med., Drago Vidmar, med. namestnika, Ivan Rajšp, med., Fran Zavrnik, vet. in Josip Grund, jur. pregledniki.

Po svetu.

v Čuden jubilej. 27. tm. je minilo leto, kar je mladoturška armada storila konec krvavi državljanski vojski med privrženci konstitucije in glasniki šeriata s tem, da je proglasila Rešad-efendija pod imenom Mehmeda V. za sultana. Torej mladoturški jubilej. Naglasiti moramo tukaj takoj, da so pri strmoglavljenju Abdula Hamida baš Albanci imeli velike zasluge. Ti Iškipeтари (iškiye = orel, tar = sin, torej sinovi orla) ali Arnavti so tvorili velik del prostovoljcev pri macedonski operacijski armadi. In danes? Danes stoji mladoturška vojska na Kosovem polju, proti njej pa 35 tisoč do zob oboroženih Albancev, in oboji govore med seboj tako, kakor so Arnavti govorili pred letom dni z Abdulom Hamidom: z usti pušk in topov. Ali imajo kak povod? Na prvi pogled bi se človeku zdelo, da. Ali treba je Albance poznati, in takoj je stvar drugačna. Beseda "huriet", ki je bila takorekoč geslo mladoturškega gibanja, Arnavtom ne pomeni ustave, ampak svobodo. A svobodo "kakor si jo oni mislijo". Uživali so vsikdar neomejeno svobodo in mirno se da trditi, da je njihovo podaništvo Porti bilo samo na papirju. Imeli so privilegij, ki je nekak generalni guverner, svojega "večila" (zastopnika), s katerim se je vali pogajal. Da bi moral Arnavt tudi plačati davek, je bilo tem ljudem nezapopadljivo. In vojaška skužba? Sultanovo osebno stražo so tvorili Arnavti. A če je potreboval padišah novo moštvo za to stražo, je moral vali arnavtskemu vekilu lepo razložiti, kaj za to arnavtski narod dobi. Pri tem se je Arnavte razvadilo od vseh strani, posebno od raznih tujih velevlasti. Avstrija i Italija sta očitno kazali, kako so jima Arnavti "na srcu". Ti so imeli od tega ta dobiček, da so hitro odložili svoje dolge staromodne puške in se oborožali z dovršenimi modernimi. Vedeli so, da imajo za mejami "strice", na katere lahko računajo. Tudi Grki so jim kazali, da so jim plemensko "v sorodstvu". Tako se Arnavti niso za nič več brigali, živeli so od ropa in umora. Z mlado turško armado so šli lani proti Carigradu v neizgovorjenem, a trdem prepričanju, da se jim bn pustila svoboda — ropanja in moreja. V tem so se varali. Tudi glede svojih "stricev".

Cela Evropa namreč danes vidi, da se je Turčija z mladoturškim režimom tako okrepila, da se ne da odtrgati od nje več niti kos zemlje. Mladoturki in njihova vlada so albansko gibanje podcenjevali. Videli so strašne posledice Abdul-Hamidovega režima pač na sebi, ali kako se pojavlja pri Albancih, niso vedeli ne pojмили. Bili so muenja, da se gre tu samo za delni spor. V Carigradu so še pred dobrim tednom dni bili prepričani, da je upor že končan. To je bila zmota, ki jo je vsak poznavalec razmer takoj spoznal. Od Arnavtov zahtevajo konstitucionalne in redne razmere, nekaj, kar je vobče nemogoče: da bi živeli, kakor se spodobi za miroljubne državljane. To je Albancem nekaj nemogočega. Bili so vedno narod roparjev in morilcev. Režim lani strmoglavljenega sultana je to ne le trpel, ampak naravnost podpiral. Upor Albancev je dejanje obupa. Ne smejo več moriti in ropati. In če tega ne smejo, morajo poginiti gladu. In tako vidimo danes čudno dejstvo, da se obletnica udušenja lanske državljanske vojske slavi z mnogo nevarnejšo in bolj krvavo državljansko vojsko. Neposredni in posredni krivec obeh je oni grozni starec, ki ravno ta čas pričakuje veseli trenutek, da postane — oče.

a Kuga v Beirutu. Okrožnica javlja prebivalstvu v Trstu, da se je pojavila v Beirutu kuga, vsled česar se mora z vsakim blagom, ki pride od tam, ravnati po predpisih.

a Napad na vlak. Pet kmetov iz Richno na Ogrskem je napadlo s kamenjem brzovlak, na katerem so strli edno okno in ranili več potnikov. Blizu postaje Janosy so pa spravili skale na tir, vendar je pa strojevodja vlak še pravočasno ustavil.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

SEJA PRORAČUNSKEGA ODSEKA.

Dunaj, 28. aprila: Proračunski odsek je danes nadaljeval specijelno debato o postavki ministerski svet. Posl. dr. Ploj je izjavil, da se čutijo vse stranke v Slovanski jednoti edine v odporu proti vladi. Zahteval je, da se naj uspešnejše vrši akcija za gospodarsko povzdigo Istre in Dalmacije. Protestiral je proti načinu uradniških imenovanj na Štajerskem in Koroškem; ta imenovanja kažejo naravnost, da vodi sedanjo vlado sovraštvo proti Slovanom. Poslanec Sylvester je izjavil, da bodo Nemci glasovali za proračun. Upira se trditvi, da bi stala sedanja vlada pod uplivom Nemcev, češ, da je odpravila ministra Schreinerja in da se ji še vedno ni posrečilo spraviti jezikovnih predlog v odsek, kakor to želijo Nemci. Da se o sovraštvu sedanje vlade proti Slovanom ne more govoriti, to kaže velikanski gospodarski napredek Slovanov v zadnjih letih in pa dejstvo, da imajo pri osrednji vladi najvažnejša mesta v svojih rokah. Posl. Marckhl polemizira proti Ploju in dr. Korošcu in pravi, da se glede uradniških imenovanj nimajo Slovenci prav nobene pravice pritoževati (!) To svojo lažljivo in nesramno trditev je še Marckhl na podlagi »statističnih« podatkov dokazoval!

VSTAJA V SEVERNI ALBANIJI.

Solun, 28. aprila: Po poročilu mutesarifa iz Ipeka je naznanilo 10 tisoč Albancev, da jim morajo v mestu prirediti stanovanja, drugače preženejo vse oblasti. Mutesarif prosi za ojačenje posadke, najmanj za 5 bataljonov. Džavid paša ni hotel prevzeti poveljstva v Škoplju.

Carigrad, 28. aprila: Pri zadnjem posvetovanju albanskih poslancev z velikim vezirjem so Albanci ponovili svojo zahtevo po komisijah, ki bi naj pomirile prebivalstvo in naj bi se ustavilo vojaško postopanje. Vlada se je tej želji protivila. Albanski poslanci sodijo, da se bode vzdignila cela Albanija in se bode pričelo neskončno guerilla-bojevanje.

Carigrad, 28. aprila: Uradna turška poročila pravijo, da se zbirajo vstaji v večjih množinah okrog Ipeka in Djakovara. Prerezali so vse brzojavne žice in ovirajo železnični promet. Cela pozornost Turške je obrnjena sedaj na sedlo in kraj Kačanik. Turki so poslali tje 19 bataljonov, 6 baterij in 4 strojne puške. Včeraj še ni došlo do bitke. — List »Sabah« pravi, da so dali Turki vstašem 12 urni čas za premislek.

Solun, 28. aprila: V tukajšnjih mladoturških krogih so zelo nezadovoljni z vodstvom in poveljništvom Šefket paše. Pravijo, da je njegova neodločnost zakrivila, da so Albanci zasedli mnogo strateško važnih točk.

Dunaj, 28. aprila: Navzlic vsem dementom se tu govori, da bode došlo med Avstro-Ogersko in Turčijo do hudega konflikta. Turška baje grozi z objavljenjem različnih dokumentov, ki kažejo, da so avstrijski agenti Arnaute hujkali k upor.

Dunaj, 28. aprila: Vsled vstaje v Albaniji se vrše zanimivi diplomatični dogovori med Avstrijo, Rusijo in Turčijo. Avstrija zahteva za Albanijo avtonomijo, Rusija pravi, da jo mora potem dobiti tudi Macedonija. Turčija noče ničesar slišati ne o enem ne o drugem temveč se pripravlja, da v krvi zaduši albansko vstajo.

GRŠKI KRALJ ODSTOPI.

Atene, 28. aprila: Nekateri atenski listi poročajo, da grški kralj vendar-le odstopi in da se je pri sestanku s sinovi, ki se je vršil te dni na otoku Krfu, zlasti šlo za dogovor, kako bi se obnašal prestolonaslednik proti častnikom in za obstanek dinastije na Grškem sploh.

VELIKA NAGRADA ZA AVIJATIKE.

London, 28. aprila: Včeraj ob pol 6. uri zvečer je dovršil kot prvi avijatik Paulhan svoj let od Londona v Manchester. S tem je dobil darilo lista »Daily Mail« v znesku 250 tisoč kron.

ROOSEVELTOVO POTOVANJE.

Pariz, 28. aprila: Roosevelt je odpotoval iz Pariza v Bruselj. Na kolodvoru je došlo k slovesu mnogo visokih dostojanstvenikov.

500 RUDARJEV ZAPRTIH POD ZEMLJO.

London, 28. aprila: V jami Tyngbed je zaprtih 500 rudarjev, ker se je izhod vsled nezgode pri odvažanju premoga zamašil. Sedaj z vso naglico delajo 2 km dalje rešilni predor v jamo.

POLJSKI KONSERVATIVCI PROTI VOLILNI REFORMI ZA GALIŠKI DEŽELNI ZBOR.

Lvov, 28. aprila: Pri zopetni seji stalnega odbora za volilno reformo glede gališkega dež. zbora so pričeli poljski konservativci z obstrukcijo; priglasili so se vsi k zapisniku k besedi in so proti odporu narodnih demokratov dosegli dolgo razpravo o predloženem statističnem materijalu.

CESAR V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 28. aprila: Kralj pride sem dne 11. majnika; večji del bode bival v Gödöllu, ostane pa v Budimpešti do 4. junija.

VSESLOVANSKA HIMNA.

Sofija, 28. aprila: Pripravljalni odbor za vseslovanski shod v Sofiji je razpisal posebno nagrado v znesku 80 levov za vseslovansko himno, katera bi se pela ob prihodu gostov v Sofijo. Himna mora biti čim krajša.

Trgovski pomočnik

star 18 let, dober prodajalec, v vseh vrstah mešane stroke dobro izurjen, želi službo premeniti takoj ali v nekaj tednih. Ponudbe se naj blagovolijo pošiljati pod „Pošten“ poste restante, Muta, Kranjsko. 3—1

Kiša v Trbovljah

nova, enonadstropna, z balkonom, 10 sobami, 2 kletima, 2 čumnatama, lepim vrtom, zasajenim z mladimi dreveci, tik okoli ceste, pripravna za vsako obrt, se pod ugodnimi pogoji proda. Več pove upravništvo „Nar. Dnevnika“.

296

3—1

IVAN KACIN

POLHOV GRADEC

— pri Ljubljani —

Izdelovalnica vsakovrstnih harmonijev po najnovejšem ameriškem sistemu po neverjetno nizkih cenah.

— Ceniki —
franko in gratis

294

2—1

Dela zmožna tovarna za poljedelske stroje išče

solidnega zastopnika

proti proviziji. Ponudbe pod: „P. B. 107“ na Henrika Schalek, Dunaj I., Wollzeile 11. 269 5-4

Učenca

sprejme takoj

Zvezna trgovina v Celju

Isče se

restavrater

za večji hotel na Gorenjskem pod jako ugodnimi pogoji. Ponudbe do 10. maja t. l. na „Tourist office“ v Ljubljani Moklošičeva cesta. 289 3-2

Viktor Bevc, Celje

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Edini narodni slikar in pleskar

Sukna

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno v Humpolcu na Češkem.

Vzorec franko. 96

298 —4

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomankanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upoštevajo in delujejo dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

